

หัวใจ เอย !!! เจยไว้ก่อน อย่าด่วน ร้อน ....เอื้ออาหาร
กันและกัน...ครับ

นำเสนอเมื่อ : 19 ก.ค. 2552

ไว้ก่อน...เมื่อทะเลาะกับแฟน

ชีวิตคนเรามีอะไรมากมายที่ผ่านเข้ามาให้ซึมซับรับรู้

ในชีวิตคนเรา มีผู้คนมากมายที่ผ่านเข้ามาให้รู้จักมักคุ้น

แต่ในผู้คนมากมายเหล่านั้น

อย่างน้อยคงต้องมีใครบางคนที่ทำให้เรารู้สึก “ไม่ธรรมดา”

ที่จะนึกถึง เรียกว่าเป็น “**ความพิเศษ**”

ที่เราจะยกเว้นเอาไว้จากความปกติทั่วไปของจิตใจ

ก็ในเมื่อคำว่า “**พิเศษ**” หมายถึงความจำเพาะ ความแปลกแยก ความดั่งาม ความอบอุ่นในหัวใจ

กระนั้นทำไมเราไม่ปฏิบัติต่อเขาให้ตรงกับที่ใจคิด

ให้ “**ความรู้สึกที่ดี**” จากจิตใจที่ดีดี

ให้ “**ความอาทรถึง**” จากจิตใจที่นึกถึง

ให้ “**ความห่วง**” จากจิตใจที่เป็นห่วง

ให้ไปเถอะ ให้ไปอย่างดีดี แต่มี “**สติ**”

ให้ไปเถอะ ให้ไปอย่างอบอุ่น แต่ไม่ “**คุกุ่น**”

ให้ไปเลย ให้ไปเท่าไรก็ได้ แต่เมื่อให้ไปแล้วต้อง “**ไม่ร้อนรุ่มกัลดกัลม**”

และหากเมื่อใดจิตใจอาจจะสำระสาย สะดุดกับอะไรขึ้นมาบ้าง ก็จงหยุดพักตรีกตรอง
อย่าปล่อยให้พายุอารมณ์โถมพัด

“**สิ่งที่ดี**” จนกระทั่งกระจาย

เพราะ “**การให้ความหมาย**” ไม่ใช่ “**การตั้งความหวัง**”

คนสองคนให้ความหมายซึ่งกันและกัน แต่คนสองคน

“**จะไม่ตั้งความหวังในกันและกัน**”

เพราะการตั้งความหวังมักนำพาซึ่ง “**การเรียกร้อง**”

“**ความอยากเป็นเจ้าของ**” โดยที่ไม่รู้ตัว

มันร้อนนัก หนาวนัก และไม่เป็นสุข

เราต้องไม่ลืมนับอุณหภูมิจิตใจเอาไว้ที่องศาอุ่นๆ

หากเริ่มรู้สึกตัวว่า ความร้อนเริ่มทวีขึ้น เราต้องค่อยๆ

เดินออกมาสูดอากาศเย็น

หากตรงกันข้ามเราก็ต้องหลบเร้นจากความหนาวมาหาไอแดดเช่นกัน

และอย่าลืมนึกว่า “**ความพิเศษ**”

ไม่ได้จำกัดว่าจะต้องเป็นพิเศษมากหรือพิเศษสุด

หรือพิเศษอย่างยิ่งในคนคนเดียว

ทั้งเราและเขาอาจจะมีคนพิเศษในวิถีชีวิตได้หลายลักษณะ

พิเศษในเรื่องนั้น พิเศษในเรื่องนี้

ในเมื่อหัวใจเป็นของเรา

เราก็ย่อมเลือกให้ความพิเศษกับใครก็ได้ที่เราจะไม่ต้องแลกกับความทุกข์อย่างพิเศษกลับมา

จงให้ **“ความพิเศษ”** เป็นชีวิตชีวา

เป็นแววดตาที่แจ่มใส

เป็นความห่วงใยที่เมื่อนึกถึงที่ไรก็ยิ้มได้

ไม่วิ่งหนี แต่ไม่วิ่งตาม

ไม่หักห้าม แต่ไม่กระโจนใส่

ไม่เป็นน้ำตาลที่หวานอ่อนไหว

แต่เป็นความอบอุ่นในหัวใจและเอื้ออาทร

จงเป็นความแจ่มใสในอารมณ์ของตัวเอง เป็นความขุ่มชื่น สดใส เช่นสายน้ำ

เป็นสีสังข์งามเช่นมณฑก เป็นสีเขียวของใบไม้

ที่เย็นที่ตาและที่ใจ

และที่ตรงนี้ จะอีกนานเท่าใด ไม่ว่า **“คนพิเศษ”** คนนั้นจะอยู่ไกลหรือต้องจากกันไกล

“ความพิเศษ” นั้นก็จะคงอยู่อย่างมีคุณค่า ณ ที่เดิม ที่ซึ่งใจข้างซ้ายตรงกัน

.....

ปฏิบัติได้เช่นนี้ อาจผ่อนคลายลงได้บ้าง.....ปล่อย วาง บ้าง
...ข้างเขาเถอะนะ..หัวใจ (ครูหนู)

.....

เกิดดวงใจ - ทูล ทองใจ

โปรดเกิดดวงใจ - ทูล ทองใจ

ขอบคุณ<http://blog.eduzones.com/racchachoengsao/27939>